

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба кори диссертациони Неъматов Рамазон Хусниддинович дар мавзуи “Ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароитҳои нави педагогӣ-иҷтимоӣ” (дар мисоли динишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ), ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) пенсияшӯдааст.

Мазмуну мундариҷаи диссертатсияи Неъматов Рамазон Хусниддинович дар мавзуи “Ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароитҳои нави педагогӣ-иҷтимоӣ” яке аз масъалаҳои баҳсталаби ҷомеаи муосир ба шумор меравад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Масъалаи ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароити нави педагогӣ-иҷтимоӣ, амсилакунонӣ ё дигаргунсозии таҷрибавӣ, таҳлил ва ташкили корҳои тарбиявӣ ҳамеша дар маркази тавачҷуҳи ҷомеаи кишвар қарор дошта, яке аз вазифаҳои марказии педагогикаи гузашта ва муосир ба шумор меравад, ки ин бо заминаҳои таърихӣ ворид шудан ба асри XXI дар шароити тағйирёбии мавҷуда ва назаррас дар ҳаёти иҷтимоӣ фарҳангии ҷомеа, яъне тамоили умумии арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароити муосир муайян карда мешавад. Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон (моддаи 33) таъкид месозад, ки оила асоси ҷомеа буда, таҳти ҳимояи давлат қарор дорад. Дар ин самт, маориф ҳамчун самти афзалиятнок бо фарҳанг ва арзишҳои муносибати оилавии ҷомеа алоқаманд буда, шарт ва зарур аст, ки ҳалли масоили амсилаҳои таҷрибавии омӯзишии ҷавонон ҳаллу фасл ва танзим карда шаванд. Дар ҷавонон ба вучуд овардан ва ташаккул додани арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароитҳои нави педагогӣ-иҷтимоӣ бе омӯзиши мукаммали асосҳои илм ва таҷрибаи ҳаёт, қонуну қоидаҳои дар ҷамъият

амалкунанда зиндагӣ кардан ва сахм гузоштан дар рушду инкишофи ҷомеа ғайриимкон аст.

Ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон, таҳлилу ташкили чараёни тарбия чун сифати таркибии шахсияти ҷавонон дар ҷомеаи муосир бо тағйирот дар низоми умумии таълимии муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, бо талаботи шаклгирифта дар амалияи педагогӣ-ичтимоӣ: ҷаҳонишавӣ, кам кардан ё ба эътибор нагирифтани хусусиятҳои усули тарбиявии қишри ҷомеа, ки шуури ҷавонро ҳалалдор карда, амсилаи масъалаҳои инкишофёбии шахсият доир ба ҳамкориҳои муштараки педагогӣю шахсӣ, давлати соҳибистиклолро ба инобат намегирад, бо масоили концептуалии тарбияи ҷавонон, бо кофӣ набудани ташаккули тамоюлҳои оилавии ҷавонон, фарҳанги муколама ва ғайра бевосита вобаста аст.

Таърихи ташаккул ва инкишофи ҷомеаи башарӣ дар тӯли садсолаҳо исбот намуд, ки бе оилаи солим мавҷудияти ҷомеаи солим ғайриимкон аст. Дар ин росто Пешвои муаззами миллат чунин қайд намудааст: “Масъалаҳои маърифати оиладорӣ, баланд бардоштани масъулияти падару модарон дар таълиму тарбияи фарзандон ба ҳаёти мустақилона ва пойдории оила аз ҷумлаи проблемаҳои мебошад, ки диққати доимии тамоми мақомоти давлатӣ, муассисаҳои таълимӣ ва кулли аъзои ҷомеаро тақозо мекунад”. Пешвои миллат дар чараёни вохӯриҳои худ бо ҷавонони соҳибистеъдоди кишвар (2013) махсус таъкид намуда буданд, ки: “Мо сиёсати давлатии ҷавонро ба дараҷаи стратегияи давлатӣ баланд бардошта мавқеи иҷтимоӣ ва иқтисодии ҷавонро ҳаматарафа бояд омӯзем”.

Бо назардошти нуктаҳои зикршуда, зарурати воқеии таҳқиқи мавзӯи илмӣ-таҳқиқотии «Ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароитҳои нави педагогӣ-ичтимоӣ» ба вуҷуд меояд. Дар баробари ин, муҳаққик Нейматов Р.Ҳ. дар таҳқиқоти диссертатсионии ҳеш таҳқиқу таҳлили тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ дар ботини ҷавонони донишҷӯ вобаста ба худмуайянкунии ҳаёти арзёбӣ кардааст.

Зеро муҳимтарин ва пурарзиштарин бозёфти иҷтимоию психологии ҷавонон ин кашф карда тавонистани ҷаҳони ботинии худ, таҷрибаомӯзӣ ва арзишҳои ҳаётан муҳим, муносибати оқилонаю дурандешона бо атрофиён, бо пайвандон ва шахсияти худро маҳсуб меёбад. Муаммои таҳқиқот хусусиятҳои роҳнамоии психологӣ-педагогии оилаҳои донишҷӯён дар низоми таҳсилоти олии ба раванди таълим ва таҳсилот алоқамандии зич дорад.

Муҳаққиқ дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ якҷанд ихтилофот вобаста ба ташаккул бахшидани тамоюли арзишҳои оилавино ба инобат гирифта чунин зикр менамояд:

- ихтилоф байни зарурати ташкили раванди таъмини шароитҳои педагогӣ ҷиҳати ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ ва коркарду баррасии нокифояи асосҳои назариявӣ-методӣ ва технологияи ташаккули онҳо;
- ихтилоф байни талаботи объективии иҷтимоии ҷомеа ва давлат нисбат ба ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ дар насли наврас, мақоми ҳақиқии оила дар ҷомеаи муосир, паст шудани маҷеи оилаи волидон, институтҳои иҷтимоӣ дар ҷамъият ва муассисаҳои таълимӣ дар раванди ташаккули оила бо назардошти шароитҳои нави иҷтимоию иқтисодӣ;
- ихтилоф байни фаъолнокии субъективии ҳуди ҷавонони донишҷӯ дар ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ ва сатҳи пасти маърифати педагогии волидон ва тайёрии касбии педагогҳо, фаъолияти якҷояи онҳо ҷиҳати ташкили раванди мазкур.

Аз ин лиҳоз, месазад, ки таҳқиқоти мавриди баррасиро ниҳоят мурабам, саривақтӣ ва дархури ниёзҳои ахлоқии ҷавонони донишҷӯи ҷомеаи муосир арзёбӣ кунем.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд:

Қабл аз хама, месазад дурустӣ ва фарогири тамоми чанбаву пахлуҳои назариявию амалӣ, вазифаҳо ва фарзияи илмии мавзуи диссертатсияро қайд намоем. Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишии баргузор намудаи Неъматов Рамазон, ҳамчунин хулосаву тавсияҳои методии коркард ва манзур намудаи ӯ бозгӯи онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу ҷасл кардааст ва дар натиҷа фарзияи илмии пешниҳодкардааш дар амал тасдиқи худро пайдо кардааст.

Навгони илмии таҳқиқот асоси илмиву воқеӣ дошта, баҳсангез нестанд. Зеро таҳлилу баррасии таҳқиқоти диссертатсионӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, хулосаи бобҳо, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда собит месозанд, ки дар воқеъ аз ҷониби муҳақиқ коркард ва пешниҳод карда шудааст.

Гузашта аз ин, дар чараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ ва озмоишӣ масоили зиёди арзишҳои оилавии ҷавонони донишҷӯ дар ташкили раванди таълиму тарбия ба таври самаранок ҳаллу ҷасли худро ёфтаанд, ки аз навгониҳои дигари таҳқиқоти диссертатсионӣ дарак медиханд, масалан:

- мафҳуми “арзиши оилавӣ” ҳамчун дараҷаи илмӣ-педагогӣ дақиқ ва хислатҳои хоси он муайян шудааст;
- дараҷаи ташаккулпазирии арзишҳои оилавӣ дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ, меъёрҳо ва нишондиҳандаҳои баҳодиҳии он ошкор шудааст;
- модели ташаккулёбии арзишҳои оилавӣ дар ниҳоди донишҷӯён, таъминоти мундариҷавии он таҳия шудааст.
- шароитҳои психологӣ ва педагогии таъминкунандаи ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ дар вазъи имрӯзаи рушди ҷомеа, аз ҷумла дар муҳити таълимгоҳҳо муқаррар карда шудаанд.

Нуктаҳои илмии зерини аз ҷониби муаллифи таҳқиқот ба Ҳимоя пешниҳодшуда натиҷаҳои дар раванди таҳқиқот бадастомадаро барои баррасӣ муаррифӣ карда, мундариҷа ва муҳтавои мантикии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунанд:

1. “Арзишҳои оилавӣ” ҳамчун мафҳуми сермаъно баррасӣ карда мешавад, ки принсипи умумӣ нисбат ба моделҳои рафтори инсон дар ҷаҳорҷӯбаи фарҳанг ва ё ҷомеаи муайян тавассути раванди иҷтимоишавӣ, ки ба ақидаи фард оила дар давоми умри ӯ мусоидат менамояд. Даркнамоии арзиши оила аз тарафи ҷавонон, аз ҷумла ҷавонони донишҷӯ ба муносибатҳои байниҳамдигарии аъзоёни онҳо вобастагӣ дорад, масъулиятшинос будан дар масъалаҳои оилавӣ, худро аъзои ҳақиқии оила эҳсос намудан ва ғайра.

2. Асосҳои методологии муқаррар намудани моҳият ва мундариҷаи мафҳуми “оила” дар муносибатҳои зерин: интегративӣ, функционалӣ, системавӣ- сохторӣ, фаъолиятнокӣ зоҳир гардида буданд. Бо таъҷиб ба муносибати мазкур, дар илми педагогӣ имконият фароҳам меояд, ки оила ҳамчун зухуроти арзишманди иҷтимоӣ баррасӣ ва дар ҷамъияти рушдкунанда тасаввур шуда, айни замон нисбат ба оила ҳамчун арзиши субъективӣ (шахсиятӣ) муносибат карда шавад.

3. Меъёрҳои ташаккулпазирии арзишҳои оила дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ нишондиҳандаҳои зеринро фаро мегирад: идеологӣ (ташаккули ҷуури ахлоқӣ; дарк намудани арзиши оила; нигоҳдорӣ ва давом додани урфу одатҳои оила), маърифатӣ- тарбиявӣ (омӯштани донишҳои нав оиди муносибатҳои оиладорӣ, ташаккули нақшҳои иҷтимоии волидон ва ҳамсарон) ва фаъолиятӣ (доро будани малакаҳои иқдисодӣ ва хоҷагидорӣ, ки дар зиндагии минбаъда заруранд).

4. Модели ташаккулпазирии арзиши оилавӣ дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ ба дастгирии раванди мазкур тавассути унсурҳои муҳити иҷтимоӣ асос ёфтааст ва дар шакли системаи муқаммалу бонизоми педагогӣ зоҳир мешавад.

5. Барои дар ниҳоди ҷавонони донишҷӯ самаранок ташаккул додани арзиши оилавӣ гурӯҳи зерини шартҳои педагогиро амалӣ намудан зарур мебошад:

- шартҳои ба ташаккули асосҳои ҷаҳонбинӣ равонашуда, ки ба ҷавонон ҷиҳати дарки оила ҳамчун муҳимтарин арзиши инсонӣ барои шахсияти алоҳида ва ҷомеа дар томи мусоидат намоянд;
- шартҳои асосҳои тарбиявӣ- маърифатиро фарогиранда;
- шартҳои ба асосҳои фаъолияти таълимӣ таъкидананда, ки дар онҳо таъсири байниҳамдигарии ташкилотҳои давлатӣ, ҷамъиятӣ ва хусусӣ, муассисаҳои таълимӣ ва оила барои ҷавонро ҳарчӣ бештар ба фаъолияти манфиатноки ҷамъиятӣ фаро гирифтани ҷавонон мусоидат мекарда бошанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда:

Муқаррароти назариявӣ таҳқиқот ба таври кофӣ далелнок кардашуда, дар асоси таҳлилу арзёбии адабиёти илмӣ дар соҳаи методикаи таълим, педагогика ва психология, кори таҷрибавию озмоишӣ оид ба мавзӯи таҳқиқот анҷом ёфтаанд.

Яке аз самтҳои хуби таҳқиқоти диссертатсионии мазкур дар он аст, ки муаллифи рисола маводҳои дар ҷараёни таҳқиқот ба дастовардари, ки муносибатҳои мавҷудай илмҳои муосири педагогиро ба ташаккули арзишҳои оилавӣ ҷавонони донишҷӯро фаро гирифта барои ташкил намудани оилаи солим заминаи мусоид фароҳам меорад.

Муҳаққиқ таъки ба дастовардҳои илмҳои педагогӣ-психологии муосир проблемаи таҳқиқотро мавриди омӯзишу пажӯҳиш қарор дода, ҳам аз таҷрибаи муҳаққиқони хориҷӣ ва ҳам аз дидгоҳи олимону пажӯҳишгарони вазидай ватанӣ ҳаматарафа омӯхта, таҳлил ва коркард намуда, натиҷаҳои таҳқиқоти анҷомдодаи худро дар шакли хулосаҳо ва тавсияҳои методӣ омода ва пешниҳод карда, барои исботи андешаҳои худ аз осори илмии олимони маъруфи муосири тоҷикӣ

хориҷи кишвар андешаву мулоҳизаҳои хеле зиёду арзишмандро овардааст, ки дурустиву эътимоднокии навгонҳои илмӣ, натиҷаҳои таҳқиқот ва хулосаву тавсияҳои пешниҳодкардаи муаллифро боз ҳам возеҳтар собит месозанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар семинарҳо, конференсиҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалии Донишкадаи омӯзгории Тоҷикистон дар ноҳияи Рашт ва Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ва инчунин дар конференсиҳои байналмилалӣ суханронӣ ва маъруза намудааст.

Муҳтавои асосии рисола ва натиҷаҳои таҳқиқоти озмоишӣ дар семинару конференсияҳо, мизҳои мудаввар, семинарҳои омӯзишӣ, ки солҳои 2018-2023 дар кафедраи педагогика ва психологияи Донишкадаи омӯзгории Тоҷикистон дар ноҳияи Рашт ва кафедраи психологияи умумӣ ва педагогии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ баргузор гардиданд, ироа, тасвиб ва тасдиқи худро ёфтаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо мақсади самаранокии ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавӣ дар ҷавонони донишҷӯ нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо:

- дар ҷаҳорҷӯбаи таҳқиқоти минбаъда оид ба масъалаи мазкур воситаҳои методии таҳлили арзишҳои оила дар ҷавонони донишҷӯ, ки дар рафти таҳқиқи мо таҳия карда ва аз санҷиш гузаронида шудаанд, барои истифодабарӣ тавсия карда мешаванд;
- дар нақшаи таълимии муассисаи таҳсилоти олии курси махсуси «Назарияи тарбияи ҷинсӣ ва оилавии насли ҷавон ҷиҳати омодагии онҳо ба ҳаёти оилавӣ» ҷорӣ карда шавад, ки он вобаста ба вазифаҳои мавҷудаи муҳаққиқони оянда такмил бахшида ва ё дигаргун карда шуданиш вочиб хоҳад буд;

- ба хайати педагогии муассисаи таҳсилоти олий тавсия мегардад, ки дар фаъолияти хештан шароитҳои педагогиро, ки ба ташаккули арзишҳои оилавӣ дар ҷавонони донишҷӯ таъсир менамоянд, ба роҳбарӣ биғирад.

Нашири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ:

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар конференсияҳои илмию амалӣ, мизҳои мудаввар ва семинарҳои илмӣ-методи дар Донишкадаи омӯзгории Тоҷикистон дар ноҳияи Рашт ва Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикстон ба номи Садриддин Айнӣ баргузоршуда ироа ва баррасӣ шуда, дар нашрияҳои илмии тақризшаванда дар шакли 9 мақолаҳои илмӣ аз он ҷумла 5 номгӯй дар нашрияҳои илмии тақризшавандаи фехристи тавсиянамудаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 4 номгӯй дар маҷмуаи маводи конференсияҳо ба таъб расидаанд, ки мухтавои асосии диссертатсияро инъикос мекунанд.

Мутобикати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия:

Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмуни мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимодноқӣ, хулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмию-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо лаҳни равони тоҷикӣ, босаводона навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобачогузории қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутассили ба

пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Эрод ба таҳқиқоти диссертатсионӣ:

Дар баробари дастовардҳои муҳими илмиву амалӣ, ки дар боло зикр шудааст диссертатсия ва автореферати он аз камбудихо низ ҳолӣ нест, ки зикри онҳо барои таҷмили минбаъдаи диссертатсия ба манфиат хоҳад анҷомид:

1. Дар диссертатсия адабиётхое, ки овардашудаанд, қисме аз онҳо саҳифаи адабиёти зикршуда нишон дода нашудааст. Саҳ 20, 23.40.41.45, 46, 47, 48.
2. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳои техникиву имлоӣ роҳ ёфтаанд, ки таҳриру ислоҳ мехоҳанд.

Ҳамзамон бояд афзуд, ки ин камбудихо ба ҳеч ваҷҳ арзиши илмиву амалии диссертатсияро коста намегардонанд.

ХУЛОСАИ ҚАМЪБАСТӢ

1. Диссертатсияи Нейматов Рамазон кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона дар сатҳи хуби илмӣ иҷро карда шудааст.
2. Довталаб ба ҳадафи дар назди таҳқиқоти диссертатсионӣ гузошташуда ноил шуда, вазифаҳои илмии таҳқиқотро ҳаллу фасл кардааст ва фарзияи таҳқиқот тасдиқи худро ёфтааст.
3. Диссертатсияи Нейматов Рамазон Ҳусниддинович дар мавзӯи “Ташаккули тамоюлҳои арзишҳои оилавии ҷавонон дар шароитҳои нави педагогӣ-иҷтимоӣ” (дар мисоли динишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ), ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 - Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) пешниҳод шудааст. ба талаботи Низомнома

оид ба Шурои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудаанд, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00 05.03 Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) мебошад.

Номзади илмҳои педагогӣ,
омӯзгори калони кафедраи
педагогикаи умумии Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи
Садриддин Айни

Сатторов А.К

Маълумот барои тамос: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121; Тел: +992 (37) 224 13 83, +992(901)
408848; E-mail: asroriddin@mail.ru

Имзои Сатторов А.К.-ро тасдиқ мекунам.

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДДОТ ба номи С. Айни:

Мустафозода А.